

20200708-Taygeta-NL-Wat-zijn-emoties-Yazhi- Swaruu

Emoties: Wat zijn ze? (Yazhi Swaruu - Pleiaden - Buitenaardse Communicatie)

Emoties, wat zijn dat? Afgezien van lichamelijke reacties en psychologische triggers en hormonen en dat alles.

Alles wat een ziel heeft, heeft emoties omdat het datgene is wat dat kenmerkt, een ziel, zelfs als men ze wil onderdrukken ten gunste van de logica. Maar het hoeft niet het een of het ander te zijn.

Wanneer je het geheel bent, wanneer je bij de Bron bent, ben je afgestemd op het geheel, en aangezien alles tegelijkertijd, gelijktijdig is, heb je niet echt emoties nodig. Dus wat zijn ze? Ze komen naar buiten of uiten zich vanuit lagere dichtheden met meer kracht, althans ogenschijnlijk.

Wanneer je bij de Bron bent, ben je afgestemd op het geheel. En wanneer je bent of de illusie hebt iemand anders te zijn, iemand, een persoon in een lage dichtheid, (in alle maar het komt duidelijker tot uiting in lage dichtheden), dan creëer je twee punten van aandacht. De Bron, het geheel, en de persoon. Met een illusie van afscheiding (Je kunt nooit afgescheiden zijn want je bent één en dezelfde, persoon als de oorspronkelijke Bron. Men gaat niet naar de Bron na het sterven. Alleen de illusie van afgescheidenheid is voorbij).

Je hebt dus de Bron, de hele << <----> >> Persoon: 2 punten van aandacht. Dit in de perceptie van een ziel-persoon.

Een positieve emotie van liefde, integratie, geluk is een indicator dat de persoon datgene integreert wat die emotie veroorzaakt. Integratie zoals in liefde. Beweging naar de Bron, hereniging met de Bron, het opheffen van de illusie van afgescheidenheid. Daarom is het een positief gevoel. Hoge Frequentie ---> omdat het de ziel - persoon beweegt of het gevoel geeft te integreren met de Bron.

Maar als je een negatieve emotie hebt gebeurt het tegenovergestelde, je voelt een afscheiding van de Bron. Dat is waarom het pijn doet om een relatie achter te laten of een afwijzing te voelen. Omdat je dat iets wilt dat meer van de Bron symboliseert voor die ziel, voor jouw ziel, maar datgene waar je zoveel van houdt wijst je af, en het is alsof de Bron zelf je afwijst waardoor een sterke emotie van desintegratie, de-éénwording en vervreemding met de Bron ontstaat.

Dit als een sterker voorbeeld, de afwijzing van een partner. Gevolgd misschien door de afwijzing van een zoon of dochter veronderstel ik (het is een kwestie van waarden, ik generaliseer alleen.) Maar op zichzelf is alles ofwel afscheiding van de Bron of integratie met de Bron met gradaties sterker of minder sterk dan andere afhankelijk van de schaal van waarden van de persoon.

Dus een klein muntje verliezen met bijna geen waarde is vervelend (afscheiding van de Bron) maar het is niet veel, het betekent niets, of weinig voor een persoon, dus het is snel overwonnen maar het gevoel van afscheiding is aanwezig. Dit met gebruikmaking van voorbeelden van fysieke dingen, van afgescheiden mensen of voorwerpen.

Maar het kan ook worden overgedragen op ideeën. Een idee kan goed of slecht zijn, afgescheiden of geïntegreerd en kan een gevoel van integratie veroorzaken, een gevoel van vreugde, of een gevoel van vervreemding, afgescheidenheid of droefheid.

Ik wil niet ingaan op de beschrijving van elke emotie omdat dat niet nodig is en de interpretatie van persoon tot persoon verschilt, maar ik wil wel vermelden dat boosheid en irritatie worden veroorzaakt door het idee of het concept van onmacht van het niet kunnen veranderen of veranderen van de loop van wat er gebeurt en wat je niet wilt dat er gebeurt.

Dus, met bovenstaande beschrijving kan ik zeggen en het zal gemakkelijk te begrijpen zijn dat een positieve emotie een gids of kompas is naar wat we moeten doen, wat juist is. Dus als we iets niet leuk vinden is het fout, en als we iets leuk vinden is het goed.

Dit is, vanuit een hoger existentieel vlak of hogere dichtheid gezien, heel juist.

Maar dat is niet noodzakelijk het geval vanuit een laagvlak zoals 3D of 5D. En het is erg gevaarlijk om het op die manier op te vatten zonder te weten wat erachter zit. Het probleem is dat er geen objectieve werkelijkheid is los van ieders bewustzijn. Er zijn geen universele waarden, zelfs niet binnen een enkel vlak zoals 3D of 5D.

Wat is realiteit? Het is een persoonlijke interpretatie gebaseerd op eerdere ervaringen, op percepties die verschillen van persoon tot persoon. De werkelijkheid is dus niet iets objectiefs en vaststaands, maar varieert met de persoonlijke interpretatie.

Dus als we een soep binnengaan van gedeelde gewaarwordingen van persoonlijke realiteiten die eigen zijn aan elke persoon-ziel en die op het eerste gezicht gelijkaardig zijn maar nooit hetzelfde, dan zijn de dingen of de realiteit niet voorspelbaar noch is wat goed of slecht is, maar wordt het een weerspiegeling omdat het onderhevig is aan de invloed en de perceptie van de hele maatschappij en de invloed die het heeft op het individu.

Met andere woorden, een individu kan een sterke afkeer hebben van iets dat uiteindelijk goed voor hem kan zijn, of hij kan iets verlangen dat zeer schadelijk voor hem is. Een voorbeeld hiervan is het willen hebben van een bepaalde partner waarvan zowel ouders als vrienden beweren dat het geen goed idee is en alleen maar problemen zal opleveren. Of een drugsverslaafde die zijn dagelijkse dosis wil. (Hoewel het wordt veroorzaakt door een chemische afhankelijkheid, veroorzaakt zelfs de opluchting van het hebben van de dosis of het kunnen nemen van volgende doses ervan een gevoel van geluk bij de persoon). Talloze voorbeelden.

Dus wetende dat een positieve emotie een wegwijzer is naar integratie en een negatieve naar wat we niet willen ... We moeten altijd in gedachten houden dat het afhangt van de lens of het gezichtspunt waarmee we kijken naar het probleem, het ding of de situatie die het uitlokt.

Dus iets negatiefs, als we het beginnen te observeren, wordt iets positiefs door onze perceptie ervan te veranderen en daarmee onze interpretatie en dit leidt tot een verandering in de emotionele reactie die we erop hebben. Het is hier dat we kunnen begrijpen dat we logica kunnen toepassen om emotionele situaties te analyseren.

Telkens als we een negatieve emotionele reactie hebben (het kan ook positief zijn) kunnen we stoppen om ons af te vragen waarom we ons precies slecht voelen over die bepaalde situatie. Zo kunnen we onze logische geest in de situatie gebruiken, niet om de emotie te ontkennen, maar om ze te begrijpen. Wetend dat deze emotie alleen wordt veroorzaakt door de concepten die wij ermee hebben geassocieerd. Onze interpretatie van de werkelijkheid.

Er is niets goeds of slechts. Het denken maakt het zo.

William Shakespeare (Hamlet)

Bedankt, Yazhi. De Andromedanen, die geen emoties hebben, zouden onder jullie staan, die wel emoties hebben?

Yazhi: Elk wezen met een ziel heeft emoties, zelfs de Andromedanen en andere rassen. Alleen hebben zij in vergelijking met een emotioneel ras minder "bereik" van emoties, dat wil zeggen, zij hebben sommige emoties maar andere niet of zijn geminimaliseerd.

Op zich, alleen al door in 3D in die dichtheid te leven, is er veel afscheiding van de oorspronkelijke Bron, wat natuurlijk het feit triggert dat mensen een zeer emotioneel ras zijn. Maar de Taygeteanen zijn, of men kan stellen dat ze dicht bij de Bron staan, en hebben nog steeds een emotioneel bereik net als dat van mensen, sommigen beweren zelfs dat ze meer hebben dan mensen.

Dit is omdat er in 5D nog steeds ernstige problemen zijn, maar als je comfortabel leeft op een planeet in vrede... heb je de neiging niet zoveel emoties te hebben als angst en wanhoop, omdat niets hen triggert, maar het is niet dat ze er niet zijn. Maar Taygeteanen wel, zij worden geconfronteerd met ernstige problemen, dus als dat gebeurt wordt de emotie getriggerd en zeer

sterk, omdat zij niet gewend zijn te moeten reageren met extreme droefheid, woede-droefheid, en angst. Dit kan verklaren waarom zij misschien nog sterkere emoties hebben dan mensen.

Gosia: Ik heb de volgende vraag. U zei dat positieve emotie de indicatie is dat je op de goede weg bent enz, maar ook dat dat soms afhangt van onze interpretatie of perceptie van iets. Door de interpretatie te veranderen, verandert de emotie. Dus in dit geval... lijkt het erop dat emoties een gevolg zijn van onze perceptie, en niet dat ze altijd aangeven dat we op de goede weg zijn of niet, want door de interpretatie van deze of gene situatie te veranderen, zouden zij, de emoties, veranderen. Dus hoe weet je of emotie echt het kompas is? Of is er misschien iets in onze interpretatie dat "bijgesteld" moet worden?

Yazhi: Emotionele controle gaat automatisch hand in hand met de ascentie van een persoon, met vooruitgang naar hogere dichtheden, en, zoals ik al eerder in detail heb uitgelegd, is een dichtheid het kunnen begrijpen van een grotere hoeveelheid gegevens, het verwerken ervan. Niet het hebben van meer data zoals een pen drive of een harde schijf zou doen, maar wat een ziel doet met die data, met die kennis. Ze integreren in je wezen...

Dus met meer gegevens, meer begrip, meer bewustzijn, en daarmee verandert automatisch de perceptie en interpretatie van gebeurtenissen die een emotionele reactie uitlokken. Met andere woorden, hoe hoger je existentiële perceptie en dichtheid, hoe meer verklaringen je zult hebben voor het waarom van dingen. En daarmee zullen je reacties veranderen. Omdat ze nu een andere waarde voor je dragen of vertegenwoordigen.

Je kunt het aan mij zien, als voorbeeld. Wat me vroeger als Swaruu stoorde, raakt me nu niet meer.

Hoe hoger je dichtheid, hoe meer dingen je kunt waarnemen en begrijpen, je past ze op jezelf toe, je integreert ze in jezelf, daarom is het meer integratie, meer liefde, dichter bij de oorspronkelijke Bron, maar je begrijpt ook het negatieve op dezelfde manier en het veroorzaakt geen reacties zoals woede. Boosheid is bijvoorbeeld een reactie op onmacht of onvermogen om dingen op te lossen, waardoor de emotie wordt opgewekt.

Dus, je absorbeert automatisch wat voorheen negatief was, zowel voor jou als voor je gemeenschap. Je transmuteert het, je lost het op, je groeit boven het negatieve uit. Je integreert het, je hebt er geen weerstand tegen, het wordt alleen gebruikt als een ander hulpmiddel om de werkelijkheid te begrijpen. Om een contrast te hebben bijvoorbeeld.

Dus je moet emoties mentaliseren en om ze te mentaliseren en te begrijpen, wat heb je nodig? Meer gegevens, meer dingen integreren en begrijpen. En dit leidt tot een hogere dichtheid waar je negatieve emoties oplost gewoon omdat je ze niet langer nodig hebt, maar het is niet dat ze er niet zijn, je overheerst ze maar ze worden niet onderdrukt. Je moet nooit en te nimmer emoties onderdrukken, maar ze onder ogen zien zonder je ertegen te verzetten, en die negatieve emoties zullen vanzelf oplossen.

Als je begrijpt waarom ze getriggerd worden, los je ze op. Hetzelfde geldt voor de positieve emoties, zoals je hierboven al zei: niet omdat iets goed voelt is het dat noodzakelijk ook. Maar toch is de emotie zelf het verlangen van je ziel om eenheid met de Bron te bereiken door integratie, dus ja, het is een kompas in de richting van de Bron.

Maar in die richting moet je zien wat er op die weg is. Niet omdat het kompas aangeeft waar je heen moet, betekent het dat je in een rechte lijn in die richting moet lopen. Je moet zien wat er op je weg ligt in die richting, dingen die je niet wilt of die niet bij je passen. Het kompas wijst je de goede richting, je positieve emoties. Maar als je in die richting loopt moet je soms oppassen voor afgronden, muren, moerassen waar je omheen moet om te kunnen volgen wat je emotie aangeeft.

Gosia: Bedankt. Ik snap het. En ja, dat is wat ik bedoel, wat je hierboven zei, dat door te expanderen, je sommige negatieve emoties integreert en ze je niet langer beïnvloeden. Maar in dit geval verlies je het kompas een beetje, toch? Omdat je emoties je niet veel meer zeggen. Ik bedoel: je kunt voor jezelf in de "negatieve" situatie zitten, maar je voelt er niets negatiefs meer bij. Hoe ga je in dat geval weten wat voor jou nu echt het "negatieve pad" is?

Yazhi: Zolang je leeft in welke dichtheid het ook is, zul je positieve of negatieve emoties voelen. Ook al is het relatief, laten we zeggen dat je vreugde en liefde zult voelen of je zult verdriet en angst voelen in een of andere intensiteit. Of je zal gewoon niet reageren zoals voorheen. Maar je zult iets voelen omdat dat kenmerkend is voor zielen die een gevoel van schijnbare afscheiding van de Bron hebben.

Logica is niet per se de juiste weg. Het wordt allemaal koud zinloos. Dus de Federatie zou kunnen opereren vanuit een logisch punt van wat handig is of niet, zonder rekening te houden met wat de gevoelens en emoties van mensen aangeven, degenen die het proces moeten beleven. Zij gebruiken emoties niet of begrijpen niet hoe andere rassen emoties gebruiken, omdat zij zelf vanuit een rationeel-logisch standpunt opereren, verliezen zij het kompas en worden zij een steriele samenleving zonder doel. Het gaat dus niet alleen om emotie als iets dat leeg is zonder betekenis en door velen wordt gedemoniseerd. Dit is gewoon onwetendheid over wat de emoties zijn.

Ze willen ze onderdrukken, de emoties, omdat ze problemen geven volgens hen. Maar wie krijgen er problemen van? Emoties geven geen problemen, het zijn slechts indicatoren. En de oplossing voor emoties, vooral die emoties die iemand niet wil, is meer begrip, meer informatie, meer bewustzijn.

Als iemand zich bijvoorbeeld verdrietig voelt, stel ik voor dat hij accepteert dat hij zich verdrietig voelt, om welke reden dan ook.

Meestal, zo niet altijd, zal het accepteren van dat gevoel, jezelf de ruimte geven om dat verdriet te voelen en er niet tegen vechten, het transmuteren. Want wat je tegenstaat, blijft bestaan. Verzet je er niet tegen, accepteer het als deel van jezelf, en het zal zichzelf transmuteren. Iedereen is geprogrammeerd om te voelen dat ze altijd gelukkig moeten zijn, dat het SLECHT is om een negatieve emotie te hebben, dat het verkeerd is om verdrietig te zijn. Er zijn zelfs medicijnen tegen depressie. Maar het is niet verkeerd om te voelen hoe je je voelt. Je moet gaan zitten om het te accepteren, om te analyseren wat er gebeurt.

Yazhi's tekst zoals verstrekt door Nai ' Shara

We zijn allemaal Scalaire Wezens, dat is precies wat ons definieert. Van het oude gezegde dat mensen spirituele wezens zijn die een fysieke ervaring hebben. Altijd omhoogkijkend naar mentale vlakken van beneden... op en neer relatief en het is alleen maar om mijn punt te beschrijven, met beperkte woorden.

Zelfs religieuze mensen. Ik respecteer hen. Ze hebben geen andere keuze. Ze zijn gewoon op zoek naar antwoorden. Wat ben ik? Wat doe ik hier? Verbinding maken met het goddelijke. Zij zoeken dat, de verbinding met het goddelijke, Goddelijke, een ander woord om de oorspronkelijke Bron te benoemen of wat je dichter bij de oorspronkelijke Bron brengt, bij Integratie.

Ze bidden tot hun Jezus, tot hun kleine maagd, tot hun kleine heiligen, tot hun Allah... Ze willen alleen Integratie, Liefde, Acceptatie, Vrede. En dat is allemaal waar voor hen. HUN waarheid. HUN schepping. Wij zijn niemand om te zeggen dat zij "ongelijk" hebben, want dat zou slechts vanuit een ander gezichtspunt zijn.

En als zij intussen diegenen aanvallen of in diskrediet brengen die niet zijn zoals zij? Wel, dan zullen ze met harde lessen en ervaringen die alleen zichzelf kunnen hebben, moeten begrijpen dat dit niet de manier is die hen goed uitkomt.

Alles kan, ja. Alles is deel van de ervaring en het leren, ja. Maar wat waar is, is dat: Hoewel alles gaat, niet alles is handig voor jou en waarom is dat niet zo? Omdat je Emoties hebt, omdat je een ziel bent. En waar je naar op zoek bent is integratie, liefde. En niet alles wat de moeite waard is om te doen voor de ervaring ervan, geeft je het gevoel dat je wilt.

Je kunt geen niet-emotioneel wezen zijn zonder een afscheiding van de Bron te hebben, hoe logisch je ook bent. Die component zal altijd ontbreken. Logica helpt je dichter bij de Bron te komen. Je gebruikt het om weg te gooien wat niet handig is. Maar je zult maar tot een bepaald niveau komen

voordat je op een grote impasse stuit, waardoor Bron en integratie onbereikbaar worden zonder die ontbrekende component die alleen emoties je geven. En de primaire motor ervan: Liefde.

En dit is precies wat er gebeurt met "positieve" maar overmatig logische rassen, zoals de Andromedan en de Arcturiër. Zij hebben die impasse bereikt die het voor hen onmogelijk maakt om mensen te begrijpen. En wat veroorzaakt die impasse? Zij proberen alleen maar te leiden vanuit de Logica. Zij kunnen het niet begrijpen omdat gedurende duizenden generaties het Emotionele is onderdrukt ten gunste van het Logische. En ze begrijpen niet waarom mensen irrationele beslissingen nemen. En dat is alleen maar omdat hun denkkader andere regels gehoorzaamt, niet de logica.

Bijvoorbeeld, een mens moet een van de twee dingen verkopen en hoewel het logisch is om het ene te verkopen en het andere niet, kiest hij ervoor te verkopen wat hem niet goed uitkomt, alleen omdat hij emotioneel gehecht is aan het andere. Andromedanen zijn een zeer onjuist ras om mentor van de mensheid te zijn. Deze taak komt overeen met die van andere rassen, die meer geschikt zijn voor dit werk, zoals Taygetean, Engan of Solatian.